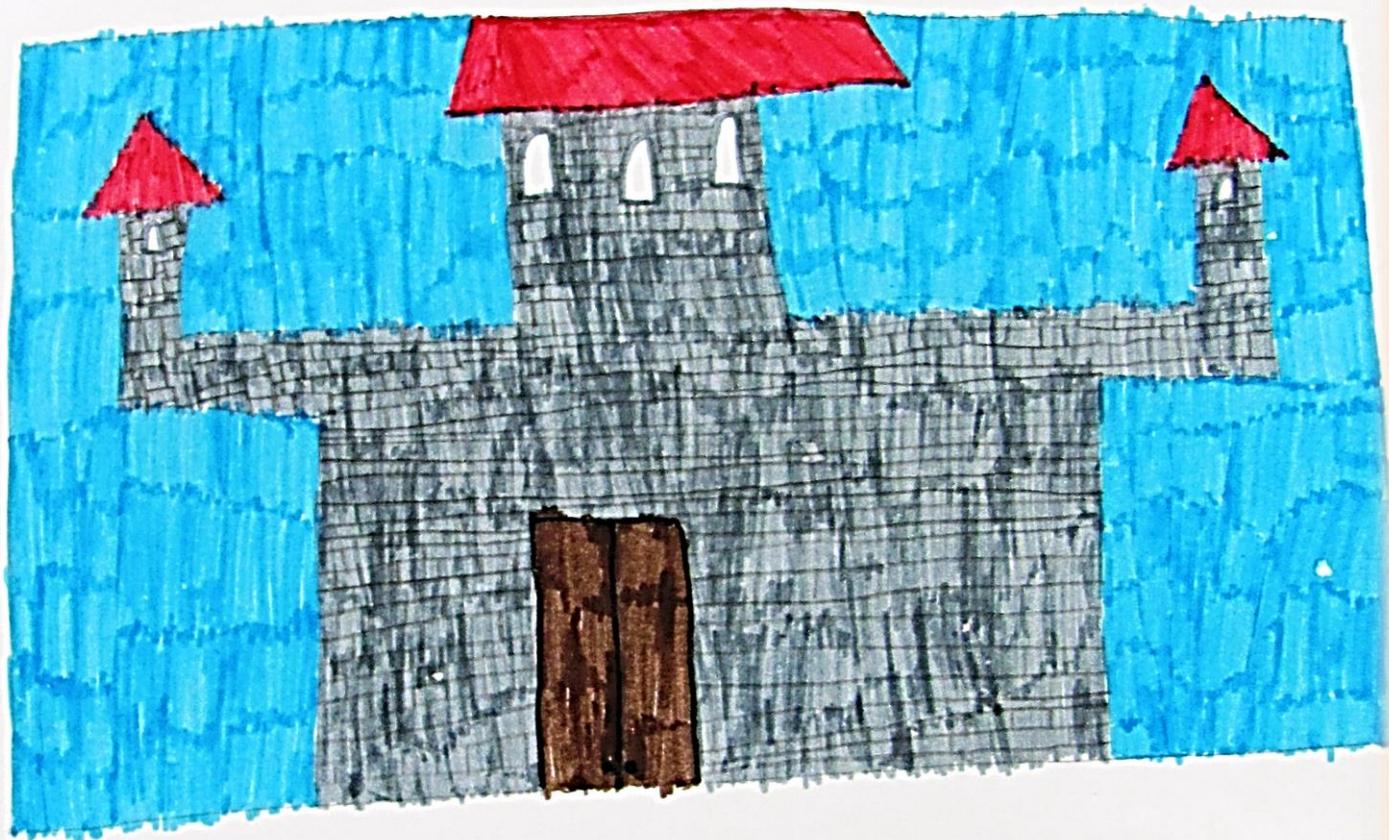

Napisao i ilustrirao: Franko Ćirić

BABLJE LJETO

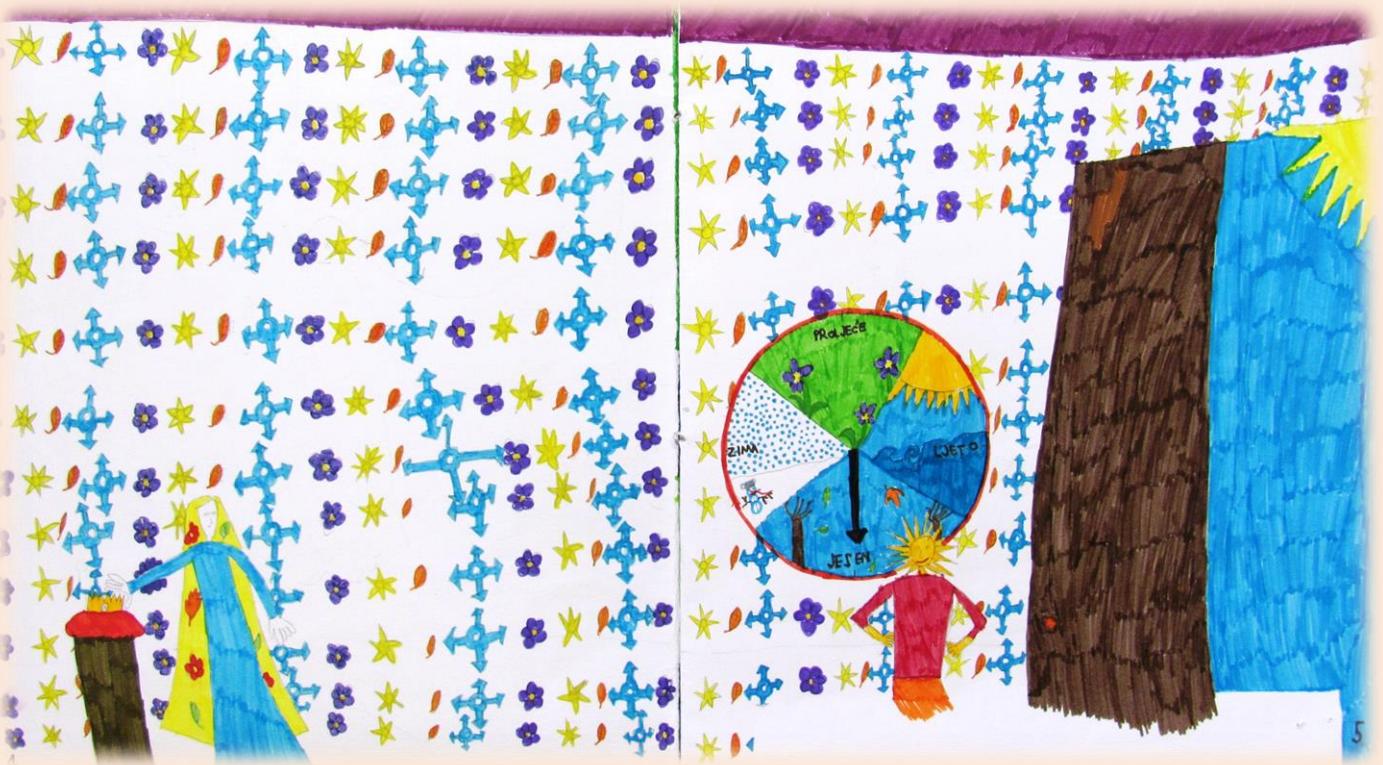
Napisao i ilustrirao: Franko Ćirić

Dama Jesen došla je do palače svoje. Sjela na prijestolje i pomakla kazaljku svijeta do mesta na kojem je pisalo jesen.

Počela se zlobno smijati i vikati: „Sad sam opet ja vladarica!“

Uto se vrata s treskom otvore i u sobu uđe neka baka.

Jesen se zagleda u nju.

,,Tko si ti?!” upita Jesen glasno.

,,Ja sam baka Ljeto”, odgovori pridošlica.

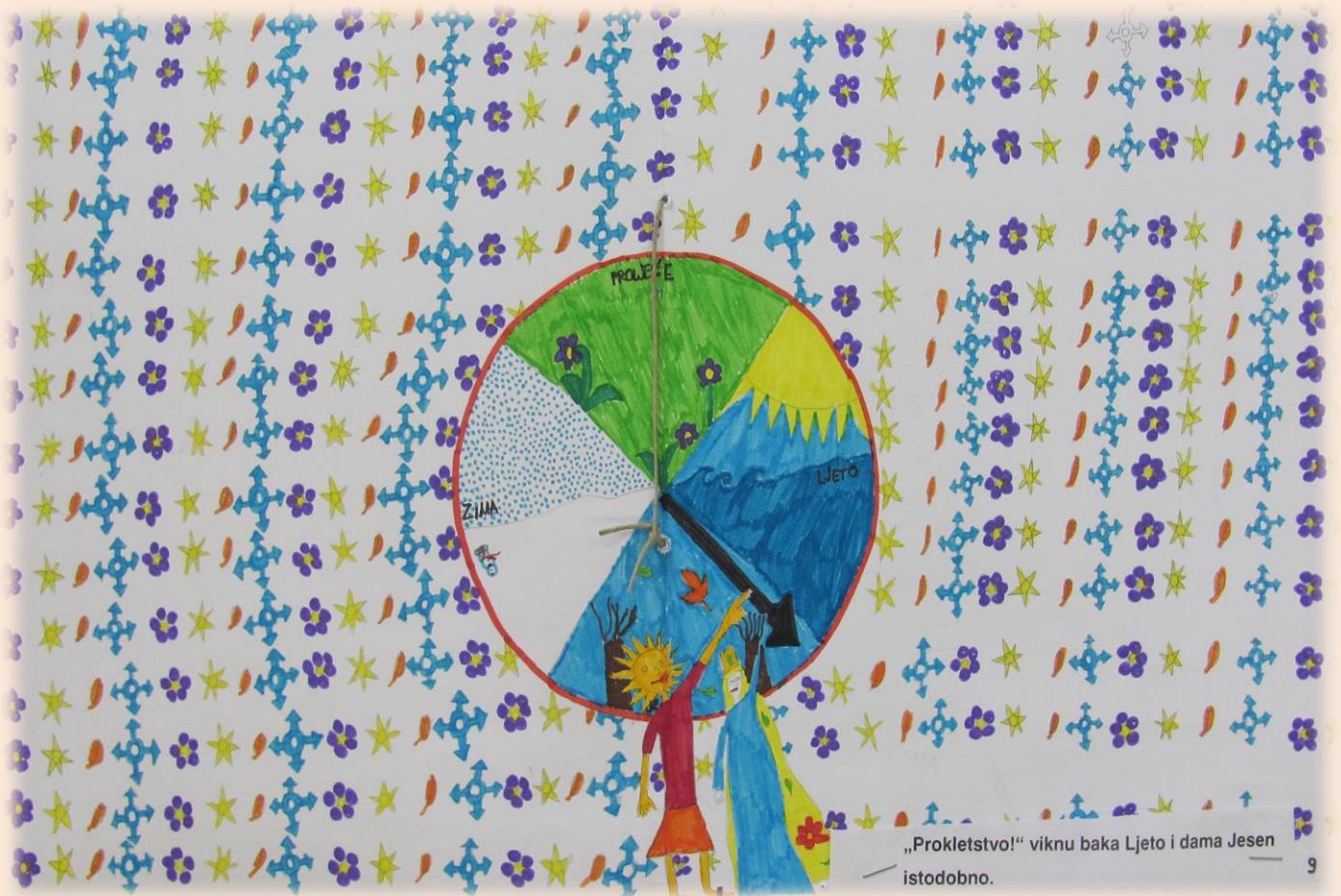

„Izlazi van! Zakanila si!“ prodere se Jesen.

„Ne!“ vikne baka i premjesti kazaljku na pola puta od jeseni do ljeta i sat se zaglavi.

„Prokletstvo!“ viknu baka Ljeto i dama Jesen istodobno.

„Prokletstvo!“ viknu baka Ljeto i dama Jesen
istodobno.

I tako su dalje vladale zajedno. Jesen bi bacala kišu, a Ljeto sunce da isuši malene kapljice koje su padale dole prema tlu.

I tako su dalje vladale zajedno. Jesen bi bacala
kišu, a Ljeto sunce da isuši malene kapljice koje su

Jesen bi bacala listove, a Ljeto bi tada stajalo po strani
znajući da tu ništa ne može.

Jesen bi ljudima oblačila duge rukave, a Ljeto bi ih skraćivalo.

Tako je bilo tri puna mjeseca, a onda je u palaču ušao
starac s dugom bijelom bradom i snijegom u kosi.

Istjerao je van i Jesen i Ljeto i tako sad više nema
nema dragog babiljeg ljeta.

Napisao i ilustrirao: Franko Ćirić

OŠ „Blatine-Škrape“, Split

Školska godina: 2013./2014.